

Briselē, 11.9.2013
COM(2013) 634 final

**KOMISIJAS PAZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM, PADOMEI, EIROPAS
EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAI UN REĢIONU KOMITEJAI**

par telesakaru vienoto tirgu

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM, PADOMEI, EIROPAS EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAI UN REĢIONU KOMITEJAI

par telesakaru vienoto tirgu

1. POLITISKAIS UN EKONOMISKAIS KONTEKSTS

Būtisks progress ceļā uz Eiropas vienoto tirgu telesakaru nozarē ir ļoti svarīgs Eiropas stratēģisko interešu īstenošanai un ekonomikas attīstībai, pašai telesakaru nozarei un iedzīvotājiem, kuri nav apmierināti, ka viņiem nav pilnīgas un taisnīgas piekļuves tādiem telesakaru pakalpojumiem kā internetam un mobilo sakaru pakalpojumiem.

Uzticamas un ātras piekļuves internetam nodrošināšana palielinās mākoņdatošanas izplatību. Tādēļ ir nepieciešama augstas kvalitātes tīklu pieejamība, ko var nodrošināt vienīgi labi attīstīta telesakaru nozare, tāpēc tā ietilpst Eiropas stratēģiskajās interesēs.

Tāpat Eiropas spēja nodrošināt drošus mākoņdatošanas pakalpojumus iedzīvotājiem un saglabāt būtisku telesakaru iekārtu ražošanas jaudu palīdz īstenot tās stratēģiskās intereses. Abas minētās spējas ir atkarīgas no dinamiskas telesakaru nozares, kas vēlas investēt 4G mobilo sakaru un ātrgaitas fiksētas piekļuves tīklos.

Lielākā iedzīvotāju, uzņēmumu, valdības un uzņēmēju daļa ir arvien vairāk atkarīgi no telesakaru savienojamības. Tomēr pašlaik Eiropā, mēģinot piekļūt šiem pakalpojumiem, viņi iesaistās procesā, kas līdzinās loterijai, neraugoties uz 26 attīstības gadiem, kas pavadīti, reformējot Eiropas valstu telesakaru tirgus un veidojot pamatu telesakaru vienotajam tirgum.

Interneta ekonomika veido arvien lielāku IKP daļu, bet efektīva savienojamība un interneta inovācijas pašlaik ir būtiskas produktivitātes pieaugumam visās ekonomikas nozarēs — no veselības aprūpes līdz enerģētikai un publiskiem pakalpojumiem. Tādēļ uzlabojumi telesakaru nozarē vairs neattiecas vienīgi uz šo nozari (kas veido tikai 9 % no Eiropas digitālās ekonomikas), bet ir pamatā ilgspējīgai attīstībai visās nozarēs.

Vēl viens nozīmīgs solis ceļā uz telesakaru vienotā tirgus izveidi sniegtu vajadzīgo stimulu ekonomikai, palīdzot veicināt jaunus ekonomiskās izaugsmes avotus (piemēram, lietojumprogrammu ekonomiku, kas kopš 2008. gada radījusi 794 000 jaunu darbvieta — gandrīz puse no tām programmatūras izstrādātājiem), inovāciju, radīt jaunas un ilgspējīgas darbvietas un atjaunot Eiropas konkurētspēju.

Eiropadome, ņemot vērā iepriekš minēto, 2013. gada martā lūdza Komisiju izstrādāt konkrētus pasākumus pēc iespējas drīzai vienotā tirgus izveidei informācijas un telesakaru tehnoloģiju jomā. Komisijas apņemšanās ir īstenota pašreizējos priekšlikumos.

Elektronisko sakaru nozare darbojas pasaules mērogā, un tīmeklis (un tajā sniegtie pakalpojumi) sniedzas ārpus ES robežām. Ir svarīgi, lai pašreizējās iniciatīvas tiktu skatītas saistībā ar attīstību citur un lai elektronisko komunikāciju un digitālo pakalpojumu sniegšanai tiktu veltīta pienācīga uzmanība konkrētos nozaru nolīgumos vai sarunās par tirdzniecību un investīcijām ar mūsu galvenajiem partneriem.

2. TELESAKARU REGULĒJUMA REFORMA 26 GADU GARUMĀ

ES tiesiskā regulējuma dēļ Eiropas telesakaru jomā tikai vienas paaudzes laikā statistisku publisko pakalpojumu monopolu vietā ir nākusi dinamiska nozare, kurā valda spēcīga konkurence. Sākot no 20. gadsimta 80. gadiem, Eiropas tiesību aktu paketes cita pēc citas ir nodrošinājušas atsaistītu piekļuvi tīkliem, veicinājušas konkurenci un izvēli, ierobežojušas viesabonēšanas maksu, nodrošinājušas patērētājiem būtiskas jaunas tiesības un veicinājušas kopīgā regulējuma vienotu un saskaņotu piemērošanu.

Turklāt ES konkurences tiesību piemērošanai ir bijusi būtiska loma, nodrošinot konkurenci tirgu darbībā, zemākas pakalpojumu cenas un labāku kvalitāti patērētājiem visā ES.

Šo ES telesakaru regulējuma izmaiņu mērķis ir bijis pielāgoties milzīgajām pārmaiņām informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) nozarē – vispirms mobilajiem sakariem un pēc tam internetam. Pašlaik telesakaru nozare ir tādu digitālo produktu un pakalpojumu balsts, kuriem varētu būt nozīme visu mūsu dzīves aspektu nodrošināšanā un kuri varētu veicināt Eiropas ekonomikas atlabšanu.

ES pūliņi saprātīgas normatīvās vides un konkurences veicināšanā jau ilgu laiku ir bijuši šīs nozares izmaiņu pamatā. Ar tādiem sasniegumiem kā *GSM* un *UMTS* standartu izstrāde ES radīja iespēju Eiropai un tās rūpniecības uzņēmumiem kļūt par pasaules līderiem. Liberalizējot tirgu, laika gaitā ir panākta lielāka konkurence, godīgākas cenas un reālas izvēles iespējas iedzīvotājiem un uzņēmumiem valstu tirgos. Tā kā arvien pieaug konkurence tirgos Eiropas un pasaules mērogā, ir jāattīstās arī tiesiskajam regulējumam.

Spēkā esošais tiesiskais regulējums, kuru Komisija ierosināja 2007. gadā un kurā galvenā uzmanība bija vērsta uz valstu tirgu regulējuma Eiropas līmeņa pārraudzības un konsekvences stiprināšanu, ir labi kalpojis saviem mērķiem. Tomēr pavisam nesen ārpus Eiropas spēcīgi operatori ASV, Japānā un Dienvidkorejā ir veikuši lielas investīcijas ātrdarbības platjoslas (fiksēto un bezvadu) savienojumu nodrošināšanā. Šādā pasaules kontekstā ir svarīgi, lai Eiropa neatpaliek. Arī mainīgie ekonomikas apstākļi un tehnoloģiju vide, kā arī ekonomikas un finanšu krīzes ietekme ir radījusi ātras izmaiņas – kas kļūst aizvien straujākas – pasaules telesakaru nozarē, un šo izmaiņu vidū ir arī nozares būtiska pārstrukturēšana. Jaunas prasības un jaunas lietojumprogrammas pakalpojumiem, kas balstīti uz datiem, vēl pārliecinošāk liecina par vienotā tirgus nepieciešamību, ņemot vērā, ka stiprām Eiropas IKT nozares pozīcijām (jo īpaši telesakaru nozarē) un platjoslas pārklājumam, kas ir labāks nekā citās valstīs, ir liela nozīme Eiropas ekonomikas konkurētspējas veicināšanā. Tas ir īpaši skaidrs šobrīd, laikā, kad Eiropa meklē jaunus veidus, kā izaugsmes ceļā pārvarēt krīzi.

Telesakaru nozarei būtu jāuzplaukst, veicinot uzplaukumu visā ekonomikā; nav ilgtspējīgs uzplaukums, kas tiek panākts, neīstenojot savienojamības vajadzības ekonomikā kopumā un izmantojot uzņēmējdarbības modeļus, kuru pamatā ir taupība, nevis plašs resursu izmantojums. Tādēļ tagad ir apņēmīgi jārīkojas, lai būtu iespējama nozares pārstrukturēšana un lai izvairītos no neizbēgamas turpmākas lejupslīdes iespējas. Esošās situācijas saglabāšana nav risinājums.

3. ŠĶĒRŠĻI VIENOTAJAM TIRGUM

Eiropas Komisija ir apņēmusies saglabāt un paplašināt ieguvumus no telesakariem uzņēmumiem un iedzīvotājiem. Taču, neraugoties uz līdz šim panākto progresu, šī nozare joprojām saskaras ar vairākiem šķēršļiem un problēmām, un tas nozīmē, ka ieguvumi, ko varētu radīt vienotais tirgus, vēl nav pilnībā panākti. Nesen veiktā pētījumā tika noskaidrots:

ja tiktu pabeigta elektronisko sakaru iekšējā tirgus izveide, ES iekšzemes kopprodukts (IKP) varētu palielināties līdz pat 110 miljardiem euro gadā.¹

Telesakaru nozari kopumā joprojām ietekmē iepriekšējā valstu monopolu sistēma, kura lielākoties darbojas valsts mērogā. Daži lieli telesakaru uzņēmumi darbojas vairākās dalībvalstīs, taču neviens no tiem nedarbojas visās dalībvalstīs. Lielākā daļa mobilo sakaru operatoru darbojas tikai valsts mērogā; daudzi fiksēto sakaru operatori darbojas vēl mazākā mērogā. Tiem uzņēmumiem, kas darbojas vairākās dalībvalstīs, ir jāievēro atsevišķi noteikumi, kas atbilst dažādu regulatoru dažkārt atšķirīgām prasībām un tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, un tiem nepieciešama atsevišķa atļauja katrā dalībvalstī. Turklāt bieži vien operatori, kas darbojas vairākās dalībvalstīs, nerīkojas kā Eiropas mēroga uzņēmumi un šķiet apmierināti, veicot darbību katrā dalībvalstī atsevišķi. Tirgū ir vairāk nekā tūkstotis fiksēto sakaru operatoru un vairāki simti mobilo sakaru operatoru, kuri, neraugoties uz to, ka bieži vien pieder lielākām grupām, darbojas valsts līmenī. Vienlaikus šī nozare pēc sava rakstura kļūst arvien globālāka, un tās peļņa ir atkarīga no tās mēroga.

Vienotā tirgus trūkums īpaši spēcīgi ietekmē cenas. Piemēram, maksa par zvaniem uz citu ES valsti vai par mobilās ierīces izmantošanu, atrodoties citā ES, valstī bieži vien ir daudz augstāka par iekšzemes tarifiem balss un datu viesabonēšanas maksas un "starptautisko" (ES teritorijā veikto) zvanu cenas dēļ. Daudzi iedzīvotāji uzskata, ka šādi maksājumi ir negodīgi un ka tie praksē rada šķēršļus vienotā tirgus brīvības īstenošanai.

Turklāt patērētāji varētu justies drošāk, izmantojot tādu uzņēmumu piedāvājumus, kuri reģistrēti citās dalībvalstīs, ja viņiem būtu zināms, ka tie ievēro vienu un to pašu noteikumu kopumu, piemēram, noteikumus attiecībā uz pārredzamību, līgumu nosacījumiem, operatoru "pārslēgšanas" atvieglošanu un noteikumus tiešsaistes pakalpojumu bloķēšanas vai ierobežošanas novēršanai, kas veido daļu no pasākumiem piekļuves nodrošināšanai atvērtam internetam. Savstarpēji nesaistīti valstu centieni aizsargāt patērētāju tiesības var veicināt turpmāku vienotā tirgus sadrumstalotību.

Vienlaikus spektra iegūšanas procedūru atšķirīgais laiks, nosacījumi un izmaksas kavē investīcijas un padara sarežģītu integrētu bezvadu tīklu izveidi starp valstīm. Savlaicīgāka un paredzamāka spektra pieejamība ļautu izveidot plašākus un cenas ziņā pieejamākus platjoslas savienojumus Eiropā, taču pārāk bieži to kavē regulatīvās struktūras valsts līmenī.

Atšķirīgs regulējums attiecībā uz fiksētajiem tīkliem bieži nozīmē, ka pastāv pārmērīgi liels regulējuma daudzums vai regulējuma nenoteiktība un neparedzamība, kas sarežģī investīciju plānošanu ātrdarbības "nākošās paaudzes" platjoslas tīklos.

Ja vienotajā tirgū būtu lielāka saskaņotība, Eiropas iedzīvotāji gūtu labumu no plašāka ātrdarbīga platjoslas tīkla pārklājuma un inovatīvākiem jauniem digitāliem pakalpojumiem. Šie ātrdarbības telesakaru tīkli ir svarīgs resurss arī daudzām citām publiskā un privātā sektora nozarēm. Spēcīgai un dinamiskai telesakaru nozarei ir būtiska nozīme, lai Eiropā varētu izmantot jaunas inovācijas, piemēram, mākoņdatošanu, ierīces, kas izmanto liela apjoma datus, tīklam pieslēgtus automobiļus, viedo ražošanu, lietisko internetu, progresīvās pilsētas, modernizētas valsts pārvaldes, e-veselību, e-izglītību utt. Ātrdarbīgi tīkli varētu kļūt par peļņu nesošas Eiropas digitālās ekosistēmas pamatu.

Īsumā – nozare cieš no sadrumstalotības pēc valstu principa, regulējuma nekonsekvences un neparedzamības visā Savienībā, netaisnīgi augstām cenām noteiktiem pakalpojumiem un

¹ Ecorys, TU Delft et al., *Steps Towards a Truly Internal Market for e-Communications*, 2013.

investīciju trūkuma. Šo problēmu risināšana ir būtiska darbvietu, produktivitātes un izaugsmes nodrošināšanai Eiropā. Telesakaru vienotais tirgus, kurā valda konkurence, palīdzētu atrisināt šādas problēmas.

4. CEĻĀ UZ TELESAKARU VIENOTO TIRGU

Patiess telesakaru vienotais tirgus ir tirgus, kurā:

- patērētāji var saņemt pakalpojumus no jebkura ES operatora bez diskriminācijas, neatkarīgi no tā, kur viņi atrodas;
- operatori ir iespēja konkurējot piedāvāt pakalpojumus ārpus to piederības dalībvalsts un pārdot pakalpojumus patērētājiem visā ES;
- ir atcelta pārmērīgi augstā maksa par zvaniem uz citām ES valstīm vai par mobilo sakaru izmantošanu, atrodoties citās ES valstīs.

Šis ir mērķis, kura sasniegšanai Eiropas Komisija ir veltījusi pūliņus jau ilgāku laiku, un šī darba rezultāts ir pašreizējais tiesiskais regulējums. Tas galu galā nozīmē, ka pakāpeniski tiks novērsti valstu šķēršļi pārrobežu konkurencei, tostarp atšķirīgs valstu nozares regulējums, atšķirīgi valstu tiesību akti attiecībā uz patērētājiem telesakaru līgumu jomā un atšķirīgi nosacījumi spektra sadalīšanai un piešķiršanai. Tas nozīmē arī, ka tiks izveidota sistēma, kas ir konsekventāka, stabilāka, juridiski noteiktāka, ar lielāku saskaņotības pakāpi un kas veicina konkurenci un investīcijas; šāda sistēma nodrošinās lielāku izvēli, ātrdarbīgāku platjoslu un labākus pārrobežu pakalpojumus.

Komisija joprojām uzskata, ka īstenam vienotajam tirgum atbilstoši šim redzējumam būs vajadzīgs vienots ES regulators, kas būs atbildīgs par harmonizēta tiesiskā regulējuma interpretāciju un īstenošanu. Tam būtu vajadzīga arī vienota sistēma regulējošu līdzekļu izmantošanai un iespējamai spektra sadalīšanas un piešķiršanas ciešākai harmonizēšanai.

Tomēr ir skaidrs, ka vienotā tirgus veidošana telesakaru nozarē — tāpat kā citās nozarēs — ir pakāpenisks process, kas no tirgus dalībnieku uzvedības atkarīgs ne mazāk kā no regulatoru intervences.

Šodien izvirzītie priekšlikumi ir svarīgs starpposms ceļā uz galīgo mērķi — izveidot pilnībā integrētu vienoto tirgu; tie novērš dažus šķēršļus, kuru likvidēšana var palīdzēt nodrošināt, ka nozare pilnvērtīgi iesaistās tik vajadzīgajā izaugsmes palielināšanā. Šī pieeja sakņojas līdzšinējā telesakaru satvarā un ir galvenokārt orientēta uz pārrobežu problēmām, ar ko saskaras operatori un patērētāji, un tādu šķēršļu novēršanu, kas kavē investīcijas. Šī pieeja paredz apzināt, kādas konkrētas izmaiņas starpposma darbību formā varētu ieviest pašreizējā satvarā, lai stimulētu "kritiskā punkta" sasniegšanu tirgus virzībā uz Eiropas mēroga vienoto tirgu.

Praksē tas nozīmē:

- panākt, lai valstu regulatoru interpretācijas nebūtu atšķirīgas, palielinot to savstarpējo sadarbību un pārvaldības nepārtrauktību, kā arī nostiprinot Komisijas lomu;
- risināt problēmas, ar kurām patērētāji saskaras Eiropas tirgus fragmentācijas dēļ, ieviešot konkrētus kopējus patērētāju standartus; likvidēt maksu par ienākošajiem zvaniem viesabonēšanas laikā, kā arī nepamatotas papildmaksas par zvaniem, kas tiek veikti ES teritorijā; stimulēt tirgus apstākļus, kuru ietekmē viesabonēšanas maksa Eiropā, iespējams,

ātri tiktu pakāpeniski likvidēta vispār; ieviest jaunus kopējus patērētāju aizsardzības elementus, tostarp lai nodrošinātu piekļuvi atvērta internetam;

- pavērt telesakaru nozarei jaunas uzņēmējdarbības iespējas, vienkāršojot mehānismus investēšanai tīklos un pakalpojumu sniegšanai un garantēšanai pāri robežām; harmonizēt tehniskos pamatresursus (piemēram, bezvadu tīklu gadījumā — spektru, fiksēto platjoslas tīklu gadījumā — piekļuvi tīkliem);
- stiprināt pašreizējās valstu regulatoru sistēmas Eiropas dimensiju. Komisija ierosina Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādes (*BEREC*) priekšsēdētāja lomas nostiprināšanai kā starpposma pasākumu izveidot trīs gadu pilna laika amatu, lai nodrošinātu aktīvāku stratēģisko plānošanu un lielāku pārvaldības nepārtrauktību.

Pēc sarunām par tiesiskā regulējuma 2009. gadā notikušo pārskatīšanu Komisija oficiāli apņēmas veikt pasākumus atvērta interneta pieejamības jomā. Pat kopš tā laika — bet katrā ziņā kopš satvara sākotnējās izstrādes — interneta pieejamības nozīme ir ievērojami palielinājusies, pat tādā mērā, ka interneta piekļuve ir kļuvusi par vienu no ekonomikas, sociālo un kultūras darbību pamatelementiem. Tādējādi tā ir kļuvusi arī par galveno un vērtīgāko pakalpojumu, ko sniedz tīklu operatori un interneta pakalpojumu sniedzēji. Ir četri iemesli, kāpēc tagad būtu jārīkojas, lai nodrošinātu atvērta piekļuvi internetam. Pirmkārt, pašlaik atvērta piekļuve internetam vēl nav faktiski garantēta ES mērogā, un ir daudz nepārprotamu pierādījumu tam, ka pakalpojumi tiek bloķēti vai ierobežoti, kaitējot gan patērētāju interesēm, gan to satura un lietojumprogrammu nodrošinātāju interesēm, kuriem ir risks tikt bloķētiem. Otrkārt, operatori un satura un lietojumprogrammu nodrošinātāji izstrādā "specializētus pakalpojumus", kuru sociālā un ekonomiskā vērtība ir atkarīga no garantētās kvalitātes, kas tiek nodrošināta *IPTV*, e-veselības lietojumprogrammām, piemēram, augstas izšķirtspējas attēlu veidošanai medicīnā, videokonferencēm, mākoņdatošanas lietojumprogrammām ar intensīvu datu izmantojumu, kurām ir liela nozīme uzņēmējdarbībā. Šīs inovācijas paver iespējas jaunām saimnieciskām darbībām, taču tām nepieciešams Eiropas tiesiskais regulējums, kurā paredzēti skaidri noteikumi šo pakalpojumu attīstībai, un plaukstoša interneta ekosistēma. Treškārt, saskaņā ar pašreizējo telesakaru regulējumu valstu regulatoriem pašlaik nav pietiekamu pilnvaru iejaukties un sodīt par bloķēšanu vai citām negodīgām datplūsmas pārvaldības darbībām vai uzturēt atvērta interneta dinamiku. Ceturtkārt, valstu politikas veidotāji sāk risināt šo jautājumu, izmantojot daudz atšķirīgu pieeju, kas rada jaunu sadrumstalotības risku vienotajā tirgū un prasa jaunus risinājumus integrētai tīklu pārvaldībai. Regulas projektā ir mēģināts līdzsvarotā un efektīvā veidā risināt šos jautājumus.

5. INVESTĪCIJU UN KONKURENCES JAUTĀJUMI

Otrais elements šajā paketē ir Ieteikums par maksas aprēķināšanas metodēm un nediskrimināciju, kas papildina ierosināto regulu un ir ar to nesaraucjami saistīts. Tas ir tiešāk vērsts uz investīcijām un maksas aprēķināšanas metožu ciešāku harmonizāciju. Mērķis ir panākt, lai palielinātos Eiropas investīcijas platjoslas tīklos. Šā mērķa sasniegšanai ir izšķirīga nozīme globālās konkurētspējas saglabāšanā, taču investīcijas kavē juridiskā nenoteiktība un regulatoru atšķirīgā rīcība. Saskaņotāku un prognozējamāku regulējumu un stabilāku normatīvo vidi var panākt, 1) ciešāk harmonizējot noteikumus par maksu, ko uzņēmumi var pieprasīt par piekļuves sniegšanu saviem vara kabeļu tīkliem, un 2) nodrošinot, ka "piekļuves pieprasītājiem" ir tiešām līdzvērtīga piekļuve tīkliem. Ja ir nodrošināti šādi konkurences ierobežojumi un nediskriminācija, "nākamās paaudzes" produktu cenu noteiktu tirgus, nevis regulējums, savukārt maksa par piekļuvi vara kabeļu tīkliem kopumā būtu stabila un nebūtu mākslīgi zemāka kā maksa par nākotnes tīkliem.

Pašlaik nekonekventa noteikumu piemērošana rada juridisku nenoteiktību visiem tirgus dalībniekiem un šķēršļus iekšējam tirgum. Juridiskā noteiktība ir jo sevišķi svarīga, ņemot vērā, ka investīcijas ātrdarbīgos platjoslas tīklos nozīmē ievērojamas izmaksas, savukārt pieprasījums pēc galaprodukta joprojām nav droši zināms.

Tāpēc ieteikumā sniegtajiem paskaidrojumiem būs izšķirīga nozīme nenoteiktības novēršanā — gan pašreizējiem operatoriem, gan piekļuves pieprasītājiem būs skaidrība par tīkla piekļuves maksu.

6. CEĻVEDIS TELESAKARU VIENOTĀ TIRGUS IZVEIDES PABEIGŠANAI VIDĒJĀ TERMIŅĀ

Paredzams, ka ierosinātie tiesību akti vidējā termiņā sniegs tirgus dalībniekiem lielāku brīvību un vairāk iespēju, kā arī veicinās lielāku nozares konsolidāciju. Pamatojoties uz tirgus analīzi, ir paredzams, ka konkurences pastiprināšanās, Eiropai aizvien vairāk virzoties uz īstenu vienoto tirgu, laika gaitā varētu samazināt nozarei specifiskā regulējuma apmēru. Gaidāms, ka viens no vienotā tirgus izveides rezultātiem būs izteiktāka tendence uz efektīvu konkurenci konkrētajos tirgos, konkurences tiesību *ex post* piemērošanai aizvien plašāk tiekot uzskatītai par pietiekamu, lai nodrošinātu tirgus darbību. Izveidojoties īstenam elektronisko sakaru vienotajam tirgum, laika gaitā būs jāmainās arī tirgu ģeogrāfiskajam tvērumam — gan attiecībā uz nozarei specifisko regulējumu, kura pamatā ir konkurences principi, gan attiecībā uz pašu konkurences tiesību piemērošanu.

Komisija sniegs papildu ieguldījumu, pārskatot Ieteikumu par konkrētajiem tirgiem, lai nodrošinātu, ka, konkurencei attīstoties, attiecīgi tiek samazināts *ex ante* regulatīvais slogs operatoriem.

Lai pabeigtu telesakaru vienotā tirgus izveidi, būs jāīsteno papildu pasākumi, it sevišķi — ciešāk koordinējot regulējošo līdzekļu izmantošanu. Tādēļ Komisija veiks vajadzīgās darbības, lai sagatavotu augsni nākamajam Komisijas pilnvaru termiņam, gan izmantojot esošos instrumentus, ko nodrošina tiesiskais regulējums, gan sagatavojot pārskatu par to, kā varētu uzlabot pašreizējos mehānismus regulējuma konsekvences nodrošināšanai. Šajā pārskatīšanā, kura attiecīgajā posmā ietvers arī plašu sabiedrisko apspriešanu, būtu arī jāizpēta vienota ES telesakaru regulatora noderīgums. Pārskatīšanā varētu pievērsties arī vienlīdzīgu konkurences apstākļu nodrošināšanai *OTT (over-the-top)* tiešsaistes pakalpojumu un telekomunikāciju pakalpojumu sniedzējiem, kā arī briesošajām problēmām, kas saistītas ar audiovizuālo un telekomunikāciju pakalpojumu un tirgu konverģenci.

7. NOBEIGUMS

Komisijas mērķis ir dinamiska un konkurētspējīga ES telesakaru nozare. Šādā nozarē būtu jādarbojas vairākiem spēcīgiem operatoriem, kas ir aktīvi vairākās dalībvalstīs un arī ārpus ES, kā arī lielākam skaitam mazu, lokālāku uzņēmumu; tiem visiem būtu jāpiedāvā vismodernākā infrastruktūra vai pakalpojumi. Tas nodrošinās infrastruktūru un pakalpojumus, kas vajadzīgi plaukstošai, atvērtai digitālajai ekonomikai, kā arī sekmēt Eiropas digitālo izaugsmi un radīt jaunas iespējas un darbvietas.

Ar šo pasākumu kopumu Komisija atkārtoti apliecina savu apņēmību sasniegt Eiropas digitalizācijas programmas platjoslas tīklu jomas mērķrādītājus, ko sasniegt varētu palīdzēt dažādi operatori (pašreizējie un alternatīvie operatori, fiksēto savienojumu un bezvadu tīklu operatori), piedāvājot plašu un konkurētspējīgu augstas kvalitātes pakalpojumu un satura iespēju klāstu. Šāds platjoslas pārklājums ir priekšnoteikums tam, lai jauni tiešsaistes pakalpojumi sasniegtu kritisko masu — no viedtīkliem un progresīvām pilsētām līdz

universālai mākoņdatošanai un "lietiskajam internetam". Tādējādi Eiropa turklāt nokļūtu digitālās attīstības avangardā — mūsdienīgā digitālā infrastruktūra ļautu Eiropas pilsoņiem pilnvērtīgi izmantot interneta potenciālu, bet uzņēmumiem konkurēt pasaules tirgū.

Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, Komisija aicina Eiropas Parlamentu un Padomi izskatīt un pieņemt ierosināto rūpīgi mērķorientēto regulu, uzskatot to par visaugstākā līmeņa politisko prioritāti.